

Zhong He = China-Nederland

Om te vieren dat er al honderd jaar Chinezen in Nederland zijn, is de binnenstad vanmiddag het toneel van de grootste leeuwendans buiten Azië ooit. Wie zijn de Amsterdamse Chinezen, en hoe Chinees voelen zij zich nog?

tekst HISKE VERSPRILLE foto's JEAN-PIERRE JANS

1. Zhong He Lin, 32 jaar, account manager
 "Omdat bij mijn geboorte al bekend was dat mijn moeder en ik mijn vader achterna zouden reizen, noemden mijn ouders me Zhong He. Dat betekent zoiets als China-Nederland. Op mijn vijfde emigreerden we. Mijn achternaam betekent toevallig midden, en ik voelde me vroeger ook wel eens gevangen midden tussen twee culturen. Maar ik ben eigenlijk een echte Hollander. Vanaf mijn vroege jeugd heb ik ook nooit Chinese vrienden gehad en ik spreek de taal nauwelijks. Mijn opvoeding was, denk ik, wel anders dan die van Nederlandse kinderen. Emoties uiten is echt iets dat ik van vrienden heb gekopieerd, want thuis deden we dat niet. Het is pas sinds kort dat ik geaccepteerd heb hoe mijn ouders zijn, dat ze echt wel van me houden. Nederlanders tonen gewoon meer genegenheid. Ik ben twee keer terug geweest naar mijn geboortestreek. Het leven daar is zo anders – het was wel mijn volk, maar ik voelde me er niet thuis. En ik schrok toen ik hoorde dat mijn tante een maand moest werken voor negen euro."

2. Kim Hollauf, 60 jaar, vrijwilliger bij de Fo Guang Shan He Hua Tempel op de Zeedijk
 "De tempel is een ontmoetingsplek voor Chinese mensen, maar ook toeristen en Nederlanders komen er. Omdat ik Engels en Nederlands spreek, is het mijn taak hen rond te leiden. Veertig jaar geleden kwam ik naar Nederland. Ik heb altijd heel hard gewerkt, had weinig contact met anderen en geen tijd voor religie. Ik was leidinggevende in een hotel. Toen ik mijn baan verloor, belandde ik in een depressie. De eerwaarde hier in de tempel heeft me er weer bovenop geholpen. Ik heb vertrouwen in mezelf gekregen en verantwoordelijkheid genomen voor mijn eigen leven. Omdat ik zelf ontzettend streng ben opgevoed, heb ik mijn zoon juist heel vrij gelaten. Mijn kleindochter van 14 kan zich goed en beïdeft uiten. Zij heeft het familiegevoel van de Chinezen en de openheid van de Hollanders. Zo vind ik het zelf ook prettig. Ik ben verwesterd, maar houd vast aan mijn Chinese cultuur."

3. Chi Wah Chow, 39 jaar, eigenaar van Asia Station op de Geldersekaade
 "Ik woon hier vanaf mijn vierde, maar doordat ik als kind naar de Chinese school ging, heb ik veel Chinese vrienden. Voor mijn winkel, die modern Aziatisch design verkoopt, ben ik veel met import bezig. Het is dus handig dat ik de taal lees, schrijf en spreek. We gaan ook ongeveer twee keer per jaar daarheen. Ik voel me zowel Nederlands als Chinees. Ik droom zelfs in een soort mengeling van de twee talen. Wat me aanspreekt in de Chinese cultuur, zijn de hechte familiebanden en de eeuwenoude tradities. Die hangen misschien ook een beetje samen. We zitten hier natuurlijk in het Amsterdamse Chinatown. Ik hoop met mijn moderne winkel een soort upgrade voor de buurt te brengen."

4. Y.C. Wong, 51 jaar, eigenaar Dragon City in de Damstraat
 "Ik woon hier nu 34 jaar en werk al 31 jaar in dit restaurant. Voor familiebezoek hoef ik niet terug naar Hongkong, waar ik vandaan kom, want door de jaren heen zijn ze allemaal hierheen gekomen. Net als ik wonen ze in West. Maar soms ga er ik wel eens op vakantie. Hongkong is heel erg druk, dus echt tot rust komen doe ik dan niet. Maar het voelt als thuis komen. Ik heb me nooit Nederlander gevoeld, ik spreek de taal slecht en ik heb eigenlijk ook geen Nederlandse vrienden. Nederlanders zijn zelfverzekerder dan Chinezen, maar dat is niet zo raar. Er is hier meer sociale zekerheid, en het werk is veel beter. Na mijn pensioen wil ik terug naar Hongkong. Ik eet altijd Chinees 's avonds, nooit Hollandse pot. Alleen heel soms een klein stukje Nederlandse kaas. Als lekker snackje."

